

ממש איש מדה הוא, ארכו מסוף העולם ועד סוף העולם. אדם הראשון כף היתה. ואם תאמר, הרי כתוב חמש באמה? אותם חמש באמה היו מסוף העולם ועד סוף העולם.

(דברי הימים א יא) ובניד המצרי חנית, כמו שנאמר כמנור ארגים - זה מטה האלהים שהיה בידו חקוק בשם גלוף מפרש באור של צרופי אותיות שהיה חוקק בצלאל וישיבתו, שנקרא אורג, שפנתוב (שמות לה) מלא אתם וגו' חרש וחשב ורקם וגו'. והוא מטה היה מאיר שם חקוק בכל הצדדים באור שהחכמים שהיו חוקקים שם המפרש בארבעים ושנים אפנים. והפסוק מכאן והלאה כמו שאמר. אשרי חלקו. שבו נכבדים, שבו וינחדש תקון הפלה בלילה הנה. שכל מי שמשפתף יחד אתה בלילה הנה, יהיה שמור למעלה ולמטה כל השנה ההיא ויוציא שנתו בשלום. עליהם פתוב (תהלים לד) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב ה'. פתח רבי שמעון ואמר, בראשית ברא אלהים. בפסוק זה יש להסתכל, שכל מי שאומר יש אלוה אחר, משמד מהעולמות, כמו שנאמר (ירמיה י) כף תאמרו להם: אלהי השמים וארקא לא עשו, יאבדו מהארץ ומתחת השמים אלה. בגלל שאין אלוה אחר חוץ מן הקדוש ברוך הוא בלבדו.

ופסוק זה הוא תרגום, חוץ ממלת סוף הפסוק (אלה). אם תאמר בגלל שמלאכים קדושים לא נזקקים לתרגום ולא מכירים אותו, אז מלה זו ראויה היא להאמר בלשון הקדש כדי שישמעו מלאכים קדושים ויהיו

איש מדה איהו ארפיה מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא. אדם הראשון הכי הוה. ואי תימא הא כתיב חמש באמה. אנון חמש באמה מסייפי עלמא עד סייפי עלמא הוה.

ובניד המצרי חנית (דברי הימים א יא) כמה דאת אמר כמנור אורגים, דא מטה האלהים דהוה בידיה חקיק בשמא גליפא מפרש בנהירו דצרופי אתוון דהוה גליף בצלאל ומתיבתא דיליה דאקרי אורג דכתיב, (שמות לה) מלא אותם וגו' חרש וחשב ורקם וגו'. והוא מטה הוה נהיר שמא גליפא בכל סטרין בנהירו דחכימין דהוה מגלפין שמא מפרש בארבעין ותריין גוונני. וקרא מפאן ולהלאה כמה דאמר זכאה חולקיה. תיבו יקרין תיבו ונחדש תקון דכלה בהאי ליליא. דכל מאן דאשפתף בהדה בהאי ליליא יהא נטיר עילא ותתא כל ההיא שתא ויפיק שתא בשלם. עליהו כתיב (תהלים לד) חונה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם טעמו וראו כי טוב יי:

פתח רבי שמעון ואמר בראשית ברא אלהים. האי קרא אית לאסתפלא ביה. דכל מאן דאמר אית אלהא אחרא אשתצי מעלמין. כמה דאתמר (ירמיה י) פדנה תמרון להום אלהא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה. בגין דלית אלהא אחרא בר קדשא בריך הוא בלחודווי.

והאי (דף ט ע"ב) קרא איהו תרגום בר ממלה דסוף קרא. אי תימא בגין דמלאכין קדישין לא נזקקין לתרגום ולא אשתמודען ביה, מלה דא יאות היא למימר בלישנא קדישא בגין דישמעון מלאכין קדישין ויהון נזקקין לאודאה על דא. אלא ודאי

זְקוּקִים לַהֲדוּת עַל זֶה, אֵלֶּא וְדַאי מְשׁוּם כִּף פְּתוּב תְּרַגּוּם, שְׁלֵא נְזַקְקִים לוֹ הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים וְלֹא יִקְנְאוּ בְּבֶן אָדָם לְהִזִּיק לוֹ, בְּגִלְל שְׁבַפְסוּק זֶה בְּכֻלָּל הֵם מְלָאכִים קְדוּשִׁים, שְׁהָרִי הֵם נִקְרָאִים אֱלֹהִים, וְהֵם בְּכֻלָּל שֶׁל אֱלֹהִים, וְהֵם לֹא עָשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְאַרְקָא, הִנֵּה צְרִיף לְכַתֵּב וָאַרְעָא (אֲרִי)! אֵלֶּא בְּגִלְל שְׁאַרְקָא הִיא אַחַת מֵאוֹתָן שְׁבַע אֲרָצוֹת שְׁלִמְטָה, וּבִאוּתוֹ מְקוּם יִשָּׁנֵם בְּנֵי בְנֵי שֶׁל קִין. לְאַחַר שְׁגָרַשׁ מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ, יָרַד שֶׁם וַעֲשֵׂה תוֹלְדוֹת, וְהִשְׁתַּבֵּשׁ שָׁם, שְׁלֵא יָדַע כְּלוּם. וְהִיא אֲרִץ כְּפוּלָה שֶׁנִּכְפְּלָה מִחֻשָּׁף וָאוּר.

וְשֵׁם שְׁנֵי מְמַנִּים שְׁלִיטִים שְׁשׁוּלְטִים - זֶה בַּחֻשָּׁף וְזֶה בְּאוּר. וְשֵׁם קְטְרוּג זֶה בְּזֶה. וּבַשְּׁעָה שְׁיָרַד לְשֵׁם קִין, הִשְׁתַּתְּפוּ זֶה עִם זֶה וְהִשְׁלִימוּ כְּאַחַד, וְהַכֵּל רוֹאִים שֶׁהֵם תוֹלְדוֹת קִין. וְעַל זֶה הֵם בְּשְׁנֵי רֵאשִׁים כְּמוֹ שְׁתֵּי חַיּוֹת, פֶּרֶט שְׁכַשְׂאוֹתוֹ אוּר שׁוּלְט - מְנַצֵּחַ שְׁלוֹ וּמְנַצֵּחַ עַל הָאַחַר. וְעַל זֶה נִכְלְלוּ שְׁבַחֻשָּׁף בְּאוּר וּנְהִיִּים אַחַד. הֵם שְׁנֵי מְמַנִּים, עֲפָרִירָא וְקִסְטִימוֹן, וְדַמוּתָם כְּדַמוּת מְלָאכִים קְדוּשִׁים בְּשֵׁשׁ כְּנָפִים, אַחַד דְּמוּתוֹ כְּמוֹ שׁוֹר, וְאַחַד דְּמוּתוֹ כְּמוֹ נֶשֶׁר, וְכַשְׁמַתְחַבְרִים נַעֲשִׂים דְּמוּת אָדָם.

בְּשֵׁהֶם בַּחֻשָּׁף, מִתְּהַפְּכִים לְדַמוּת שֶׁל נְחֹשׁ בְּשְׁנֵי רֵאשִׁים, וְהוֹלְכִים כְּנַחֲשׁ, וְטָסִים לְתוֹף הַתְּהוּם וְרוֹחֲצִים בֵּינֵם הַגְּדוּל. כְּשִׁמְגִיעִים לְשִׁלְשֵׁלַת עֲזִי"א וְעֲזִא"ל, מְרַגְּזִים אוֹתָם וּמְעוֹרְרִים אוֹתָם, וְהֵם מְדַלְגִים לְתוֹף הָרִי הַחֻשָּׁף, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא רוֹצֵה לְתַבַּע לָהֶם דִּין. וְשְׁנֵי מְמַנִּים אֵלּוּ שְׁטִים בֵּינֵם הַגְּדוּל, וּפּוֹרְחִים מִשָּׁם, וְהוֹלְכִים בְּלִילָה לְנַעֲמָה, אִם

בְּגִין כִּף פְּתוּב תְּרַגּוּם דְּלֹא נְזַקְקִין בֵּיהּ מְלָאכִין קְדִישִׁין לָא יִקְנְאוּן בְּבַר נֶשׁ לְאַבְאָשָׁא לִיהּ, בְּגִין דְּבַהֲאִי קָרָא בְּכֻלָּלָא אַנּוּן מְלָאכִין קְדִישִׁין, דְּהָא אַנּוּן אֱלֹהִים אֲקָרוּן וּבְכֻלָּלָא דְּאֱלֹהִים הוּוּ, וְאַנּוּן לֹא עֲבָדוּ שְׁמַיָּא וְאַרְקָא. וְאַרְקָא, וְאַרְעָא מִיבְעֵי לִיהּ. אֵלֶּא בְּגִין דְּאַרְקָא אִיהִי חֲדָא מֵאַנּוּן שְׁבַע אֲרָעִין דְּלִתְתָּא. וּבַהֲהוּא אֲתַר אִית בְּנֵי בְנוֹי דְקִין. לְבַתַּר דְּאַתְתַּרְךָ מֵעַל אֲפִי אֲרָעָא נְחִית לְתַמָּן וְעֲבִיד תוֹלְדוֹת וְאַשְׁתַּבֵּשׁ תַּמָּן דְּלֹא יָדַע כְּלוּם. וְאִיהוּ אֲרָעָא כְּפִילָא דְּאַתְכְּפַל מִחֻשָּׁכָא וּנְהוּרָא.

וְאִית תַּמָּן תְּרִין מְמַנִּין שְׁלִיטִין דִּי שְׁלִטִין דָּא בַּחֻשׁוֹכָא וְדָא בְּנְהוּרָא. וְתַמָּן קְטְרוּגָא דָּא בְּדָא. וְשַׁעֲתָא דְנְחִית לְתַמָּן קִין, אֲשַׁתְּתַּפוּ דָּא בְּדָא וְאַשְׁתַּלִּימוּ כְּחֲדָא. וְכֻלָּא חֲזִי דְאַנּוּן תוֹלְדוֹת דְקִין. וְעַל דָּא אַנּוּן בְּתִרִין רֵאשִׁין כְּתִרִין חִיוּן, בַּר דְּכַד הִהוּא נְהוּרָא שְׁלִיט נַצַּח דִּילִיָּה וְנַצַּח עַל אַחְרָא. וְעַל דָּא אֲתַכְּלִילוּ דִי בַּחֻשׁוֹכָא בְּנְהוּרָא וְהוּוּ חַד. אַנּוּן תְּרִין מְמַנִּין עֲפָרִירָא וְקִסְטִימוֹן. וְדִיוקְנָא דְלַהוּן כְּדִיוקְנָא דְמְלָאכִין קְדִישִׁין בְּשִׁית גְּדַפִּין. חַד דִּיוקְנָא כְּתוּר"א, וְחַד דִּיוקְנָא כְּנִשְׁר"א. וְכַד מִתְּחַבְרָן אֲתַעֲבִידוּ דִּיוקְנָא דְאָדָם.

כַּד אַנּוּן בַּחֻשׁוֹכָא מִתְּהַפְּכִין לְדִיוקְנָא דְנַחֲשׁ בְּתִרִין רֵאשִׁין וְאַזְלִין כְּחוּיָא וְטָאסִין גּוּ תְהוּמָא וְאַסְתַּחֲיִין בִּימָא רַבָּא. כַּד מְטָאן לְשִׁלְשֵׁלָא דְעֲזִ"א וְעֲזִא"ל מְרַגְּזִין לוּן וּמְתַעֲרִי לוּן. וְאַנּוּן מְדַלְגִין גּוּ טוּרֵי חֻשׁוֹכָן וְחֻשְׁבֵי דְקַדְשָׁא בְרִיף הוּא בְעֵי לְמִתְבַּע לוּן דִּינָא. וְאַלִין תְּרִין מְמַנִּין שְׁאֲטִין בִּימָא רַבָּא וּפְרַחִין מִתַּמָּן וְאַזְלִין בְּלִילָא לְגַבֵּי נַעֲמָה